

Ακαδημία Εμπορικού Ναυτικού Ασπροπύργου
Σχολή Μηχανικών

Πτυχιακή εργασία
Διάσημοι αριθμοί

ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

Σπουδαστής: Πανουτσόπουλος Αριστείδης (ΑΜ 8052)

Επιβλέπων Καθηγητής: Στέφανος Ι. Καρναβάς, Μαθηματικός (Μ.Εδ.),
Επίκουρος Καθηγητής

Ακαδημαϊκό έτος: 2019 – 2020

Ημερομηνία ανάθεσης: 06/05/2020
 Ημερομηνία κατάθεσης: .../0.../2020
 Ημερομηνία εξέτασης: .../ 0.../2020

A/A	Ονοματεπώνυμο	Χαρακτηρισμός	Υπογραφή
1	Στέφανος Ι. Καρναβάς Μαθηματικός (Μ.Εδ.) Επίκουρος Καθηγητής	Ιδιαίτερα ικανοποιητική	
2	Φραγκιαδάκης Νικόλαος Δρ. Ναυπηγός Μηχανολόγος Μηχανικός Αναπληρωτής Καθηγητής		
3			
Τελικός χαρακτηρισμός			

Περιεχόμενα

Πρόλογος	4
1. Οι μυθικοί αριθμοί	4
2. Το 0	5
2.1 Η δύναμη του 0	6
3. Το 1	6
4. Το 2	7
5. Το 3	7
6. Το 4	10
7. Το 5	10
8. Το 6	11
9. Το 7	12
10. Το 8	13
11. Το 9	13
12. Το 10	14
13. Το 12	14
14. Το 15	14
15. Το 19	15
16. Το 22	15
17. Το 26	15
18. Το 40	15
19. Το 50	16
20. Το 100	16
21. Το 153	16
22. Το 365	16
23. Το 10^{51}	17
24. Το 888	17
25. Δυσσώονοι αριθμοί	17
25.1 Το 11	17
25.2 Το 13	18
25.3 Το 17	19
25.4 Το 666	20
25.5 Το 23, ο αριθμός της συνωμοσίας.....	23

Πρόλογος

Η πυθαγόρεια σκέψη, αν και κυριαρχείται από τα μαθηματικά, είναι ταυτόχρονα και βαθύτατα μυστικιστική. Έτσι, μεταξύ των θεμελιωδών ιδεών του δόγματος δεσπόζουν αυτές της αθανασίας των ψυχών και της μετεμψύχωσης.

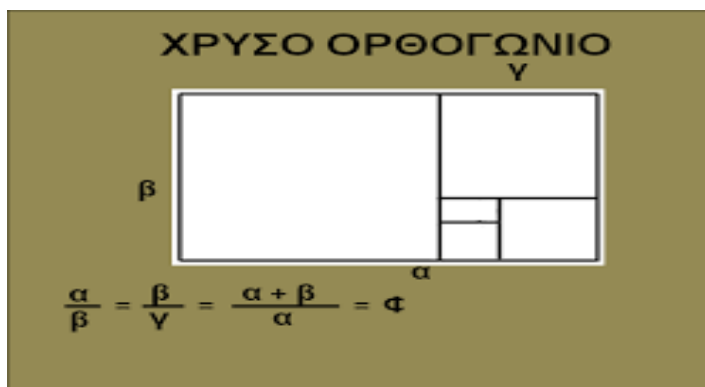
Υπάρχει μια διαφωνία για το αν ο Πυθαγόρας δίδασκε τέτοια θέματα, αλλά κάποιοι λόγιοι πιστεύουν ότι η πυθαγόρεια ιδέα της μετεμψύχωσης είναι πού σημαντική για να αποτελεί μεταγενέστερη προσθήκη οπαδού του.

Ο Διογένης Λαέρτιος (γύρω στο 200 π.Χ.), στο κλασικό του έργο «*Βίοι και γνώμαι των εν φιλοσοφία ευδοκιμησάντων και των εκάστη αιρέσει αρεσκόντων εν επιτόμω συναγωγή*» (εν συντομία, «*Βίοι φιλοσόφων*»), εξηγούσε σε τι συνίστατο η πυθαγόρεια κοσμογονία.

«Η αρχή των πάντων είναι η μονάδα, από τη μονάδα αυτή γεννιέται ο αόριστος δυισμός, που λειτουργεί ως υλικό υπόστρωμα της μονάδας, της οποίας είναι η αιτία. Η μονάδα και ο αόριστος δυισμός, δίνουν τους αριθμούς. Οι αριθμοί, δίνουν τα σημεία. Τα σημεία, δίνουν τις γραμμές. Οι γραμμές, δίνουν τα επίπεδα σχήματα. Τα επίπεδα σχήματα, δίνουν τα στερεά σώματα. Τα στερεά σώματα, δίνουν τα αισθανόμενα όντα, τα συστατικά των οποίων είναι τέσσερα, φωτιά, νερό, γη και αέρας. Τα τέσσερα αυτά στοιχεία, εναλλάσσονται και μεταμορφώνονται απόλυτα το ένα στο άλλο, συνδυαζόμενα προκειμένου να δημιουργήσουν ένα σύμπαν ζωντανό, έζυπνο, σφαιρικό, με τη γη ως κέντρο του».

1. Οι μυθικοί αριθμοί

Η χρυσή τομή ή θεία αναλογία (γνωστή και ως χρυσός αριθμός ή χρυσός λόγος), αναπαρίσταται με το ελληνικό γράμμα Φ , προς τιμήν του Φειδία, ο οποίος φαίνεται πως το χρησιμοποιούσε ως μέτρο αισθητικής αξίας στην εκπόνηση των σχεδίων του. Ο αριθμός αυτός, είναι μια πολύ ιδιόμορφη αναλογία που εμφανίζεται σε ένα ορθογώνιο με εξίσου μοναδικές ιδιότητες, το οποίο ονομάζεται «*χρυσό ορθογώνιο*». Είναι αυτό που δημιουργείται από ένα τετράγωνο και ένα πρόσθετο, που προκύπτει από το προηγούμενο, έτσι ώστε, με B το μήκος της βάσης του αρχικού τετραγώνου και A το μήκος της βάσης του νέου τετραγώνου που σχηματίζεται, να προκύπτει η αναλογία $A/B = \Phi = 1,6180339...$. Αυτή η αναλογία είναι η χρυσή τομή των πυθαγόρειων.

Η μοναδική ιδιότητα αυτού του γεωμετρικού σχήματος, βασίζεται στο ότι αν αφαιρεθεί το τετράγωνο που σχηματίζει $B \times B$, οι πλευρές του νέου ορθογωνίου που προκύπτει διατηρούν την ίδια αναλογία με το αρχικό. Η ιδιότητα αυτή απαντάται αποκλειστικά στα χρυσά ορθογώνια. Η χρυσή τομή διαθέτει τέτοια χαρακτηριστικά, τόσο αριθμητικά όσο και αισθητικά, που έχει εμπνεύσει πλούσια βιβλιογραφία.

Από την πλευρά του, ο αριθμός π είναι κλάσμα ή δεκαδικός αριθμός που εκφράζει την αναλογία ανάμεσα στο μήκος μιας περιφέρειας και της διαμέτρου της.

Η τιμή του είναι 3,14159..., αλλά χάριν ευκολίας γίνεται 3,1416. Και για το συγκεκριμένο αριθμό υπάρχουν πλήθος βιβλία και ειδικές πραγματείες Τέλος, οι πρώτοι αριθμοί είναι εκείνοι που διαιρούνται μόνο με τον εαυτό τους και τη μονάδα. Η φαινομενικά απλή αυτή ιδιότητα, τους προσδίδει κάποια μοναδικά χαρακτηριστικά που τους έχουν αναδείξει στους πιο καλομελετημένους αριθμούς στην ιστορία των μαθηματικών. Έχουν και μία άλλη ιδιότητα που τους καθιστά αφάνταστα μοναδικούς, υπάρχουν σε όλα τα συστήματα αρίθμησης, όχι μόνο το δεκαδικό.

Ακόμη κι αν το σύστημα μας είχε βάση το 36 ή το 12, οι πρώτοι αριθμοί θα ήταν πάντα παρόντες.

2. Το 0

Πολλοί αρχαίοι πολιτισμοί (Βαβυλώνας, Αιγύπτου, Ελλάδα, Μάγια) διαθέτουν έγγραφα μαθηματικού ή αστρονομικού ενδιαφέροντος, που απεικονίζουν σύμβολα ενδεικτικά της αξίας του 0, αν και για διάφορους λόγους, η μαθηματική τους απόδοση δεν μπορεί να αξιολογηθεί. Στην αρχαία Αίγυπτο, στον πάπυρο Boulaq 18, που χρονολογείται από το 1.700 π.Χ. περίπου, το 0 συμβολιζόταν με nfr.

Τη διακριτική αυτή έννοια, προσέγγισαν και οι Βαβυλώνιοι. Σε πλακίδια 2.500 ετών (κατά προσέγγιση) εμφανίζεται το σύμβολο του διπλού καρφιού ή της διπλής ακίδας, που δηλώνει το «κενό», που δεν πρέπει να παρέπεμπε στην έννοια του «τίποτα» (το υπόλοιπο της αφαίρεσης της ίδιας ποσότητας, για παράδειγμα).

Για αυτό σε ένα μαθηματικό κείμενο από τη Σούσα, ο γραφέας, μη γνωρίζοντας πώς να εκφράσει το αποτέλεσμα 20 μείον 20, κατέληξε «20 μείον 20...ε, καταλαβαίνεις». Σε άλλες καταχωρήσεις, τα σχόλια είναι πιο σαφή «Το σιτάρι τελείωσε». Αυτός όμως δεν ήταν ο μοναδικός τρόπος με τον οποίο οι Βαβυλώνιοι προσδιόριζαν τη φευγαλέα έννοια του 0. Σε ένα πλακίδιο που χρονολογείται από το 700 π.Χ. περίπου και που ανακαλύφθηκε στην αρχαία πόλη της Μεσοποταμίας, Κις, χρησιμοποιούνταν το σύμβολο των «τριών άγκιστρων». Σε άλλα πλακίδια χρησιμοποιείται ένα «άγκιστρο» και σε ορισμένες περιπτώσεις, η παραμόρφωση του μοιάζει με το σημερινό σχήμα του 0. Ο Πτολεμαίος, στο έργο του «*Η Μεγίστη*» ή «*Μαθηματική Σύνταξις*», που έγραψε το 130 μ.Χ., συνήθιζε να χρησιμοποιεί το σύμβολο του κενού, μεταξύ ψηφίων ή στο τέλος κάποιου ψηφίου, αν και όχι ως αριθμό, αλλά ως σύμβολο υποσημείωσης. Οι Ρωμαίοι, δε χρησιμοποιούσαν καθόλου το 0. Στη Μεσοποταμία, χρησιμοποιούταν ευρέως πολύ πριν τη δική μας εποχή. Απαντάται ως έννοια στους Μάγια, όπως αποδεικνύεται σε ιερογλυφικά του 36 π.Χ. Παρά ταύτα, η τιμή του κενού οριστικοποιήθηκε στην Ινδία μέσα από τη μαθηματική χρήση.

2.1 Η δύναμη του 0

Στις 21.09.1997 πλέοντας στις ακτές της Βιρτζίνια, το πολεμικό πλοίο Yorktown σταμάτησε μεσοπέλαγα. Το πλοίο είχε φτιαχτεί για να αντέχει σε έκρηξη τορπίλης ή φουρνέλων. Στους υπολογιστές του είχε φορτωθεί ένα πρόγραμμα που έλεγε όλα τα μηχανήματα. Δυστυχώς, κανένας δε γνώριζε πόσο επισφαλές θα ήταν ένα 0 στους κωδικούς και που έπρεπε να είχε σβηστεί κατά την εγκατάσταση του λογισμικού. Για κάποιο λόγο, το 0 ξεχάστηκε και παρέμεινε κρυμμένο στον κωδικό.

Όταν το πρόγραμμα χρειάστηκε τον κωδικό, άρχισε η κατάρρευση του συστήματος. Το λογισμικό προσπάθησε να διαιρέσει δια 0 τα 80.000 άλογα της ιπποδύναμης του πλοίου, με αποτέλεσμα να ακινητοποιηθούν πάραυτα.

Χρειάστηκαν τρεις ώρες για να σπλιστούν ξανά τα χειριστήρια έκτακτης ανάγκης των μηχανών και να οδηγηθεί το πλοίο στο πλησιέστερο λιμάνι. Τρεις μέρες πάλευαν οι μηχανικοί να αφαιρέσουν το 0 από το πρόγραμμα, να επισκευάσουν τις μηχανές και να καταστήσουν το Yorktown και πάλι ετοιμοπόλεμο. Κανένας άλλος αριθμός δεν είχε προκαλέσει τέτοια ζημιά.

3. Το 1

Είναι αξιοπερίεργο το ότι οι αρχαίοι Έλληνες δε θεωρούσαν το 1 ως αριθμό, αφού δέχονταν την αυθεντία του Ευκλείδη για τον οποίο ο αριθμός είναι ένα άθροισμα μονάδων, κάτι που δεν ισχύει για το 1. Για αυτούς, το 1 ήταν η αδιαίρετη μονάδα από την οποία πήγαζαν όλοι οι υπόλοιποι αριθμοί. Αυτό συνέβαινε διότι το 1 έπεται του κενού, του τίποτα, και όχι του 0, αφού οι αρχαίοι Έλληνες, όπως και άλλοι γειτονικοί λαοί, αδυνατούσαν να κατανοήσουν μια τέτοια έννοια.

Οι Έλληνες, πρόσεξαν πως αν προσέθεταν το 1 σε ζυγό αριθμό, τότε προέκυπτε περιττός, και αντιστρόφως, αν το προσέθεταν σε μονό προέκυπτε άρτιος. Για αυτό και τον χρησιμοποιούσαν ως διαιτητή, ως μπαλαντέρ που άλλαζε, μέσω της πρόθεσης, την κατηγορία άρτιος/ περιττός οποιουδήποτε αριθμού. Ο 1, απαντάται στις πρώτες αριθμητικές εκδηλώσεις του ανθρώπου. Στην παλαιολιθική εποχή, σημείωναν με μοναδιαία σύμβολα, εγκαινιάζοντας αριθμητικές σειρές. Λέγεται, πως όταν ο άνθρωπος ανακάλυψε το 1, η μονάδα, είναι σύμβολο του Θεού, ταυτίζεται και με το φώς. Στην εβραϊκή αλφάβητο, το 1 θεωρείται αρσενικός αριθμός και συμβολίζει, μαζί με το πρώτο γράμμα, το άλεφ, τη διεισδυτική θεία δύναμη, αυτή που διαχωρίζει το φως από το σκοτάδι, στο Σέφερ Γιετζίρά (Βιβλίο της Δημιουργίας) αναφέρεται πως όλες οι λέξεις και όλα τα σχήματα προέρχονται από το μοναδικό όνομα. Το 1, έχει μια μοναδική ιδιότητα που εντόπισαν οι αρχαίοι Έλληνες, αυξάνει περισσότερο μέσω της πρόσθεσης παρά του πολλαπλασιασμού. Πράγματι, είναι ο

μόνος φυσικός αριθμός (σήμερα είναι αποδεκτό ότι πρόκειται για αριθμό) που διαθέτει την παράξενη αυτή ιδιότητα. Αριθμητικά, εμφανίζει μοναδικά χαρακτηριστικά, είναι παραγωγικός του εαυτού του, τετράγωνο του εαυτού του, κύβος του εαυτού του κοκ. Η μορφή του 1, όπως την γνωρίζουμε σήμερα, προέρχεται από την Ινδία, όπου απεικονίζονταν ως οριζόντια γραμμή.

4. Το 2

Στην αρχαιότητα, το 2 είχε τόσο φιλοσοφική όσο και θεολογική σημασία αφού επιτρέπει τον δυισμό, την αντιπαράθεση 2 αντίθετων εννοιών, του καλού και του κακού, του άρτιου και του περιττού, του πνεύματος και της ύλης. Σε ότι αφορά στις θρησκείες, ο μανιχαϊσμός είναι ίσως η πιο καθαρή έκφραση του εν λόγω συστήματος αφού είναι θεμελιωμένος στη δυιστική αντίληψη του θεού και του κόσμου. Στη φιλοσοφία, η δυάδα αντιπροσωπεύει την αρχή της μη εναντίωσης, όπως και την αρχή της αντίθεσης ανάμεσα στο εγώ και στο μη εγώ, αυτό που ο κινεζικός αποκρυφισμός αποκαλεί γιν και γιανγκ. Πιο συγκεκριμένα, ταυτίζεται με το σύμβολο γιν, που δηλώνει το θηλυκό και το γήινο. Οι πυθαγόρειοι από την πλευρά τους, θεωρούσαν τους αριθμούς θηλυκά ζεύγη, διότι έχουν την ικανότητα να διχοτομούνται, αντιθέτως, οι περιττοί θεωρούνταν αρσενικοί. Οι αρχαίοι Έλληνες, δίσταζαν να αναγνωρίσουν στο 2 αριθμητική ιδιότητα, υποστηρίζοντας ότι έχει αρχή και τέλος αλλά όχι μέση.

Στα απόκρυφα σύμβολα, το 2 αντιπροσωπεύει την ηχώ, την αντανάκλαση και ως εκ τούτου, τη σύγκρουση, τη διαφορά, τη στιγμιαία ακινησία όταν οι δυνάμεις είναι ίσες. Γεωμετρικά, εκφράζεται με δύο σημεία, δύο γραμμές ή μία γωνία. Επίσης, αντιπροσωπεύει τη σκιά και την εμφυλοποίηση κάθε δυισμού (Δίδυμοι). Το 2 συμβολίζει το χωνευτήρι της ζωής και περικλείει τα δίπολα (καλό και κακό, ζωή και θάνατος). Για αυτό και το 2 είναι ο αριθμός του magna master (μεγάλης μητέρας) και όλοι οι κλάδοι του αποκρυφισμού το θεωρούν δυσοίωνο. Στην Καμπάλα, το 2 αντιπροσωπεύει την σοφία. Εντούτοις, για τον άγιο Θωμά ο δυισμός ήταν μισητός αριθμός. Στην αριθμολογία, το 2 αντιστοιχεί στο μυθολογικό θεό του ήλιου, δηλαδή, στον Απόλλωνα, ο οποίος διατρέχει το σύμπαν πάνω σε ένα χρυσό άρμα. Από μαθηματική άποψη, το 2 είναι ο μοναδικός πρώτος άρτιος αριθμός και αυτό ήταν γνωστό από την αρχαιότητα. Για αυτό και μόνο αξίζει προνομαϊκή θέση στον πάνθεο των αριθμών.

5. Το 3

Στην αρχαιότητα, ο αριθμός 3 ήταν το σύμβολο της δημιουργίας και του ενός και μοναδικού θεού. Οι άνθρωποι, είχαν την έμφυτη τάση να ομαδοποιούν σε τριάδες τις αντιλήψεις του νου, για αυτό μια εμπειρία ή μια προσπάθεια επαναλαμβάνεται 3 φορές πριν εγκαταλείψουμε. Στα αρχαία χρονικά, υπάρχουν αναφορές σε αυτήν την τριαδική δομή, 3 θησαυροί, 3 φωνές, 3 προειδοποιήσεις, 3 δοκιμασίες, κλπ. Για τους αρχαίους Έλληνες, το 3 ήταν ο πρώτος περιττός και αρσενικός αριθμός (εφόσον το 1 θεωρείται περισσότερο ως αρχή παρά ως αριθμός).

Το 3 είναι και ο πρώτος τριγωνικός αριθμός. Οι τριγωνικοί αριθμοί, ή οι γεωμετρικές τους εικόνες, υπό τη μορφή ενώσεων 3 σημείων, διατυπώνουν την γεωμετρική αρχή της διαμόρφωσης και ανάπτυξης όλων των κανονικών επιπέδων και στερεών σχημάτων τριών διαστάσεων. Οι αρχαίοι Έλληνες, το συνέδεαν με το τρίγωνο, διότι μπορούσε γεωμετρικά να αναπαρασταθεί με 3 πλευρές και 3 γωνίες. Από την άλλη πλευρά, το 3 είναι ο αριθμός που εμφανίζεται πάντα σε μύθους της αρχαιότητας, έτσι, για παράδειγμα, έχουμε τις **3 Ερινύες** του κάτω κόσμου, τις **3**

μοίρες, τις **3 χάριτες**, τρεις φορές τρεις **μούσες** ενώ ο Πάρις έπρεπε να διαλέξει ανάμεσα σε 3 θεές.

Στην αρχαία Αίγυπτο, οι Θεοί ή οντότητες με θεϊκές ιδιότητες σχημάτιζαν τριάδες. Οι βασικές ήταν, των Θηβών (Άμων, Χχονς και Μουτ), η οσυριακή (Όσιρις, Ίσις και Ωρος) και της Μέμφιδας (Πτα ή Φθα, Σεκμέτ, Νεφερτέμ).

Στην εβραϊκή και ελληνική αρίθμηση, το γάμμα αντιπροσωπεύει τον αριθμό 3 και δεν υπάρχει μυστικιστικό ή θρησκευτικό ρεύμα στο οποίο το εν λόγω ψηφίο να μην εκφράζει κάποια υπερβατική έννοια. Συγκεκριμένα, οι εβραίοι διαθέτουν πολλές πρακτικές και έννοιες που βασίζονται στον αριθμό 3. Στο βιβλίο της γενέσεως, γίνεται αναφορά σε 3 ανθρωπόμορφους αγγέλους που παρουσιάστηκαν στον Αβραάμ. Στο Ταλμούδ, οι αναφορές στον αριθμό 3 είναι άφθονες, σε ένα σημείο αναφέρει «Οι ραβίνοι μας δίδαξαν πως ο Άγιος, ευλογημένες να είναι, κλαίει κάθε μέρα για 3 τύπους ανθρώπων. Για αυτούς που μπορούν να αφιερωθούν στη μελέτη της Τορά και δεν το κάνουν, για όσους στερούνται την ικανότητα να μελετήσουν την Τορά αλλά το κάνουν και για τον κυβερνήτη που κυβερνά την κοινότητα με αλαζονεία».

Στο ίδιο βιβλίο, αναφέρεται «Ο Άγιος, ευλογημένος να είναι, εξυμνεί 3 πρόσωπα κάθε μέρα, τον εργένη που ζει στην μεγάλη πόλη και δεν αμαρτάνει, το φτωχό που επιστρέφει στον κάτοχό του ένα χαμένο αντικείμενο και τον πλούσιο που καταβάλλει τους φόρους με ταπεινότητα».

Το 3, είναι παρών την ώρα της απονομής τιμωρίας και σωτηρίας, «Όλοι όσοι κατέρχονται στην κόλαση θα ανέλθουν, εκτός από 3 που θα κατέλθουν αλλά δε θα έρθουν ποτέ. Αυτοί είναι, εκείνος που διαπράττει μοιχεία με παντρεμένη γυναίκα, αυτός που ατιμάζει δημόσια το συνάνθρωπό του και αυτός που προσβάλλει το συνάνθρωπό του».

Μετά το Ταλμούδ και όσον αφορά τις αιώνιες τιμωρίες και η σχολή του Σαμάι διδάσκει πως την ημέρα της κρίσης θα υπάρχουν 3 ομάδες. «Η 1^η, αποτελείται από τους απόλυτα δίκαιους, η 2^η από το απόλυτα κακούς, και η 3^η από όσους δεν ανήκουν σε καμία από τις δύο προηγούμενες. Οι απόλυτα δίκαιοι, θα περάσουν απευθείας στον παράδεισο. Οι απόλυτα κακοί, θα περάσουν κατευθείαν στην κόλαση. Όσοι δεν ανήκουν στη μια ή στην άλλη ομάδα, θα κατέβουν στην κόλαση, θα φωνάζουν και ύστερα θα ανέλθουν».

Για την περσική σέκτα των οπαδών του Μαζντάκ (γεννήθηκε στο Χορασάν, ήταν μεταρρυθμιστής, είχε μαθητή τον Πέρση βασιλιά Καβάντ και έζησε από το 488 ως το 531), το σύμπαν συνίσταται από 3 στοιχεία, το νερό, τη φωτιά και τη Γη. Από την ανάμειξή τους, προήλθε το καλό και το κακό. Στη λειτουργία και το δόγμα του χριστιανισμού, το 3 θεωρείται τυχερός και πολύ σημαντικός αριθμός. **3 είναι τα μέλη της αγίας τριάδας**, ο Θεός Πατέρας, ο Θεός Υιός και το Άγιο Πνεύμα.

3 και **τα βασικά αμαρτήματα**, η πλεονεξία, η λαγνεία και υπερηφάνεια όπως και **οι τρόποι ανταμοιβής**, η νηστεία, η ελεημοσύνη και η προσευχή. 3 και οι βαθμοί μετάνοιας (μεταμέλεια, εξομολόγηση, άφεση) οι θεολογικές αρετές, (πίστη, ελπίδα, ευσπλαχνία), οι κίνδυνοι του κόσμου, οι εχθροί της ψυχής (ο δαίμονας, ο κόσμος και η σάρκα), τέλος, 3 φορές απαρνήθηκε ο Πέτρος το Χριστό. Και αυτές είναι λίγες μόνο από τις τριαδικές χρήσεις που εμφανίζονται στον πρώιμο χριστιανισμό. Για τον άγιο Αυγουστίνο, το 3 αντιπροσωπεύει την ψυχή και αποτελούσε κατά μια έννοια την εικόνα του Θεού.

Στην κέλτικη κουλτούρα, οι τριάδες ή ο τριπλασιασμός επαναλαμβάνονται διαρκώς. Οι ερωτήσεις υποβάλλονται 3 φορές, οι θεές εμφανίζονται τρεις – τρεις και κάποια πέτρινα σχήματα που αναπαριστούν μικροσκοπικά κουκουλωμένα πλάσματα που φέρνουν καλοτυχία, προβάλλουν πάντα σε ομάδες των τριών, πιστεύεται πως ο αριθμός 3 ενισχύει τη δύναμή τους.

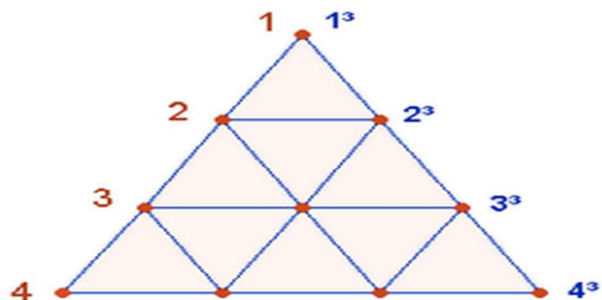
Το 3 απαντάται και στον μύθο που διηγείται την αποστολή στην οποία στέλνει ο Θεός Λουγκ τους 3 γιούς του Τουϊρέν ως εκδίκηση για τη δολοφονία του πατέρα του Κιάν: πρέπει να βρουν τα 3 μήλα του κήπου των Εσπερίδων, όποιος φάει από αυτά δεν θα πεινάσει, δεν θα διψάσει, δεν θα πονέσει, ούτε θα αρρωστήσει.

Για τους Κέλτες, η τριπλάσια ηλικία του σκύλου είναι αυτή του αλόγου, και η τριπλάσια ηλικία του αλόγου είναι αυτή του ανθρώπου, η τριπλάσια ηλικία του ανθρώπου είναι αυτή του ελαφιού και η τριπλάσια ηλικία του ελαφιού είναι η ηλικία του αετού. Ένα άλλο ιδιαίτερο γνώρισμα των Κελτών, το οποίο είχε εντοπίσει ο Ιούλιος Καίσαρας, ήταν η προτίμησή τους για τον προφορικό σε βάρος του γραπτού λόγου, κατά τη μετάδοση των γνώσεών τους. Οι Δρυίδες επέλεγαν την μνήμη και όχι τη γραφή. Σε αυτό, τους βοηθούσαν περίπλοκες μνημοτεχνικές μέθοδοι, με πιο συνηθισμένη την τριάδα, όπου όλα τα στοιχεία ενώνονταν και σχημάτιζαν ομάδες των τριών. Έτσι, οι νόμοι, οι ποιητικοί κανόνες και η παραδοσιακή γνώση συγκροτούσαν τριάδες. «Υπάρχουν 3 πράγματα που πρέπει να γίνονται γρήγορα, να σκοτώνεις τον ψύλλο όταν τον εντοπίζεις, να αποφεύγεις το δρόμο που διασχίζει λυσσασμένος σκύλος και να εξομαλύνεις τις εντάσεις». «Οι 3 πηγές της γνώσης είναι η σκέψη, η διαίσθηση, η μάθηση». Δεν αποκλείεται πίσω από την τριάδα, που απαντάται σχεδόν σε όλους τους λαούς, να υπάρχει το σχήμα της οικογένειας, πατέρας, μητέρα και παιδί («3 σχηματίζουν κοινωνία», υποστήριζε ένα δικαστικό ρητό βασισμένο στο

ρωμαϊκό δίκαιο). Ίσως και ένας τρόπος αντίληψης των κύκλων σε τριάδες, αρχή, μέσο και τέλος ή θέση, αντίθεση και σύνθεση. Το θέμα είναι πως το 3 είναι ένας απίστευτα δυναμικός αριθμός με πλούσιο συμβολισμό.

6. Το 4

Για τους πυθαγόρειους, η τετράδα ή ο αριθμός 4 μοιραζόταν από τη μία πλευρά ένα χαρακτηριστικό με τη δυάδα, δηλαδή το τετράγωνο και από την άλλη, την ιερή όψη που είχε η **τετρακτύς**, ο 4^{ος} τριγωνικός αριθμός, αλλά και εμβληματικό σύμβολο της δεκάδας, όπως ακριβώς φαίνεται στο ακόλουθο σχήμα.

Η τετρακτύς με το διάγραμμά της, υπήρξε για τα μέλη την πυθαγόρειας αδελφότητας απόκρυφο σύμβολο εξίσου σημαντικό με το πεντάγραμμα. Για τους πυθαγόρειους, το 4 και το 8 σχετίζονταν με την αρμονία και τη δικαιοσύνη, αντιπροσωπεύοντας αρχικά τα 4 στοιχεία της φύσης, γη, νερό, αέρα και φωτιά, τα οποία, με τη σειρά τους συμβολίζονταν αντιστοίχως από τον κύβο, το οκτάεδρο, το τετράεδρο και το εικοσάεδρο. Το 4, είναι ο κατ' εξοχήν θηλυκός αριθμός και ταυτιζόταν με το γεωμετρικό σχήμα του τετραγώνου, αφού είχε τέσσερις πλευρές και τέσσερις γωνίες. Για τους αρχαίους Έλληνες, οι αριθμοί που διαιρούνταν δια 4 ήταν οι «άρτιοι-άρτιοι». Στη χριστιανική παράδοση, το 4 εμφανίζεται στην Παλαιά Διαθήκη ως **ο αριθμός των ποταμών του παραδείσου**, με κατεύθυνση ο καθένας τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα, φαίνεται πως αυτό οδήγησε και στην επιλογή **τεσσάρων ευαγγελίων**.

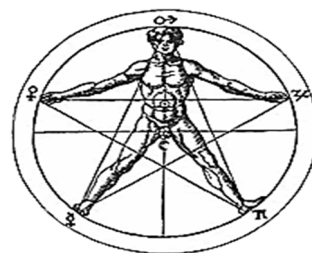
Για τον Άγιο Αυγουστίνο το 4 αντιπροσώπευε το σώμα, λόγω των τεσσάρων ιδιοτήτων του. Στο Ταλμούδ αναφέρεται πως ο πατέρας έχει 4 υποχρεώσεις απέναντι στον γιό του: να του κάνει περιτομή, να τον συνετίζει, να του βρει σύζυγο και να του μάθει τέχνη. (Κάποιοι συμπληρώνουν «Και να του μάθει να κολυμπά», αλλά η 5^η αυτή υποχρέωση απορρίπτεται ως μεταγενέστερη προσθήκη).

Στην περσική σέκτα των οπαδών του Μαζντάκ, ο Θεός καθόταν στο θρόνο του ως ηγεμόνας, μπροστά του υπήρχαν 4 δυνάμεις, οξυδέρκεια, ευφυΐα, μνήμη και χαρά. Στις κύριες μονοθεϊστικές θρησκείες το όνομα του Θεού έχει, φωνητικά, 4 γράμματα. Έτσι, για τους Εβραίους, τους Αιγύπτιους, τους Άραβες, τους Πέρσες, τους μωαμεθανούς, τους Έλληνες, τους Τούρκους και τους Λατίνους έχουμε: **Τεούτ, Αλάχ, Σίρε, Όρφι, Αβγδί, Θεός, Εσάρ και Ντέους**.

7. Το 5

Ο αριθμός 5 ή πεντάδα, ήταν για τους πυθαγόρειους τόσο σημαντικός όσο και η δεκάδα, της οποίας ήταν το μισό και το συμπυκνωμένο είδωλο. Αποτελείται από έναν πρώτο μονό αρσενικό αριθμό το 3 και τον πρώτο ζυγό, θηλυκό αριθμό το 2, που για τους αρχαίους Έλληνες παρέπεμπε στον έρωτα και τον ερωτισμό και έγινε τελικά ο αριθμός του έρωτα ή της Αφροδίτης, κατά επέκταση, τον συνέδεσαν και με τον γάμο. Το γεωμετρικό έμβλημα του 5 είναι το **πεντάγραμμα**, κανονικό αστέρι με 5 ακμές, που αναδείχθηκε έμβλημα σε μυστικό σύνθημα και γεωμετρικό σύμβολο της

πυθαγόρειας αδελφότητας. Φαίνεται πως το εν λόγω σχήμα ήταν ήδη γνωστό στους Βαβυλώνιους από την παράδοση των οποίων το δανείστηκαν οι Έλληνες.

Το 5, είναι η τιμή της υποτεινουσας του πιο μικρού πυθαγόρειου τριγώνου (ή ορθογωνίου), αυτού που έχει πλευρές 3, 4 και 5. Οι πυθαγόρειοι, αποκαλούσαν το 5 και «φύση», διότι όταν πολλαπλασιαζόταν επί τον εαυτό του έδινε αριθμό που κατέληγε σε 5. Λόγω της ιδιότητας αυτής είναι **ο μικρότερος «αυτόμορφος» αριθμός**. Ο Πλάτων αναγνώριζε μόνο 5 στερεά, το κανονικό τετράεδρο, τον κύβο, το οκτάεδρο, το δωδεκάεδρο και το εικοσάεδρο, όλα με εξαίρεση τον κύβο, όφειλαν τα ονόματά τους στον αριθμό των πλευρών τους.

Η Τορά, ο «Νόμος» των Εβραίων, αποτελείται από την **Πεντάτευχο**, δηλαδή, 5 ιερά τεύχη, ή αλλιώς, τα 5 βιβλία του Μωυσή, τη Γένεση, την Έξοδο, το Λευιτικών, τους Αριθμούς και το Δευτερονόμιο. Το 5 είναι ο αριθμός της καλοτυχίας στην ισλαμική θρησκεία και παράδοση, για αυτό και απαντάται συχνότατα στις διδασκαλίες και τους κανόνες της.

Υπάρχουν **5 τακμίρ** στη μουσουλμανική ομολογία πίστεως, «Αλλάχου άκμπαρ» (ο Θεός είναι μεγάλος), **5 είναι οι καθημερινές προσευχές** ενώ **5** ημέρες είναι αφιερωμένες στον Θεό, **5** είναι τα θεμελιώδη σημεία του προσκυνήματος στη Μέκκα, **5** υπήρξαν οι μάρτυρες της συμφωνίας της Μουμπαχάλα και **5** είναι τα κορανικά κλειδιά του μυστηρίου.

Άλλες αναφορές στον συγκεκριμένο αριθμό είναι η Πέμπτη, το αραβικό όνομα της οποίας είναι αλ χαμής, (το πέμπτο) και θεωρείται ευνοϊκή μέρα, τα 5 καθαγιασμένα αγαθά της δεκάτης, οι **5 αισθήσεις** και του γάμου, οι 5 γενιές που σηματοδοτούν το τέλος της φυλετικής εκδίκησης, κλπ.

8. Το 6

Ο Ευκλείδης ονόμασε το 6 **τέλειο αριθμό** διότι είναι το άθροισμα των παραγόντων του ($6=1+2+3$). Αν σε αυτό προσθέσουμε και το αποτέλεσμα του πολλαπλασιασμού των ίδιων αυτών παραγόντων ($6=1 \times 2 \times 3$), θα προκύψει ένας πολύ περίεργος αριθμός. Για τους πυθαγόρειους, το 6 αντιπροσώπευε τη σταθερότητα και την ισορροπία, αφού το αναπαριστούσαν ως την ένωση 2 ισόπλευρων τριγώνων στη βάση τους, ένα σχήμα με 6 ίσες πλευρές. Το συνέδεαν με τον γάμο και την τέλεια ένωση των φύλων αφού $6=3 \times 2$, όπου 3 ο πρώτος αρσενικός αριθμός και 2 ο πρώτος θηλυκός αριθμός.

Στο Ταλμούδ, το 6 εμφανίζεται συχνά, ομαδοποιώντας χαρακτηριστικά ή ιδιότητες, όπως στις ακόλουθες περιπτώσεις. 6 χαρακτηριστικά έχουν οι άνθρωποι, σε 3 από αυτά μοιάζουν με τους αγγέλους και σε άλλα 3 στα ζώα. Τα 3 στα οποία μοιάζουν με του αγγέλους είναι η ευφυΐα, το βάδισμα σε όρθια στάση και η ομιλία της ιερής γλώσσας. Τα 3 χαρακτηριστικά στα οποία μοιάζουν με τα ζώα είναι ότι, όπως κι αυτά, τρώνε και πίνουν, γονιμοποιούνται και πολλαπλασιάζονται και αποδεύουν.

6 πράγματα ωφελούν τον άνθρωπο σε τούτον τον κόσμο και αφήνουν σπουδαία παρακαταθήκη για τη μελλοντική κοινωνία, η φιλοξενία του ταξιδιώτη, η

φροντίδα των αρρώστων, η θερμή στην προσευχή, η σπουδή για το σχολείο, η μόρφωση των παιδιών στη μελέτη του νόμου και η εκτίμηση του συνανθρώπου με βάση τις αρετές του. Η σημασία του 6 στο χριστιανικό δόγμα προέρχεται από τον Άγιο Αυγουστίνο, ο οποίος το εκθείασε ως εξής «*Το 6 είναι ένας τέλειος αριθμός από μόνος του... Ο Θεός έπλασε τον κόσμο σε 6 ημέρες διότι το 6 είναι ένας τέλειος αριθμός. Και θα παρέμενε τέλειος ακόμη και αν ο κόσμος δεν είχε δημιουργηθεί σε 6 ημέρες*».

Ο Άγιος Αυγουστίνος διέκρινε επίσης 6 στάδια στην εξέλιξη του ανθρώπου. Παρά την ευνοϊκή γνώμη αυτού του Πατέρα της Εκκλησίας, κάποιες χριστιανικές ομάδες πίστευαν πως το 6 ήταν ο αριθμός του διαβόλου διότι υποστήριζαν ότι το φίδι παραπλάνησε την Εύα την 6^η ώρα της 6^{ης} ημέρας της δημιουργίας. Για τους μάγους και τους αλχημιστές, το 6 συμβόλιζε την οργανωμένη φύση, τη natura naturata, δεδομένου ότι αντιπροσωπεύει τις έξι έδρες του κύβου.

9. Το 7

Η συμβολική δύναμη του 7, πηγάζει από την ιδέα του τριγώνου που έχει προστεθεί στο τετράγωνο, δηλαδή η δύναμη και η ευρωστία του 4, που διατηρεί την κομψότητα και την τελειότητα του 3. Αυτή η γεωμετρική σύζευξη, είχε την αξία ενός ολοκληρωμένου κύκλου, επρόκειτο για την ένωση μιας πρωτογενούς και δευτερογενούς κατάστασης. Οι μέρες της εβδομάδας είναι 7 και τα στάδια της ζωής του ανθρώπου έχουν 7ετή διάρκεια το καθένα. Είναι πολλά τα απόκρυφα φαινόμενα που χρησιμοποιούν το επτά στη μέτρηση τους. Σύμφωνα με τον Ιπποκράτη

«Ο αριθμός αυτός, λόγω των απόκρυφων αρετών του, ολοκληρώνει τα πάντα, είναι το δοχείο της ζωής, η πηγή όλων των αλλαγών, αφού ακόμη και η σελήνη αλλάζει φάση κάθε 7 μέρες. Ο αριθμός αυτός επηρεάζει όλα τα εξαισία πλάσματα».

Την ιδέα του γενεσιουργού των πάντων, υιοθέτησε ο Πλάτων στο διάλογο Τίμαιος, όπου περιγράφει μέσω του προσώπου αυτού την ακολουθία των επτά αριθμών που γέννησαν το σύμπαν. Οι αριθμοί αυτοί ήταν οι **1, 2, 3, 4, 8, 9** και **27** και τοποθετούνταν σε σχήμα λάμδα. Για τους πυθαγόρειους, το 7 ήταν και το σύμβολο της παρθενίας λόγω της αδυναμίας διαίρεσης του κύκλου σε 7 ίσα κομμάτια σε μια ευκλείδεια κατασκευή και της δυνατότητας διαίρεσης του σε τρία και πέντε τμήματα. Το 7 είναι ο ιερός αριθμός για την αρίστευση. Απαντάται στον χαλδαϊκό και εβραϊκό μυστικισμό ενώ στη Βίβλο αναφέρεται συχνά σε καταστάσεις που απαιτείται μαγική ή υπερφυσική δύναμη, όπως όταν ο Θεός καθοδήγησε τον Ωσπέ για να καταλάβει την Ιεριχώ «*Διέταξε να παρουσιαστούν 7 ιερείς την 7^η ημέρα με 7 σάλπιγγες και ηχώντας τις σάλπιγγες να φέρουν 7 γύρους τα τείχη της πόλης.*» Η μαγική δύναμη του αριθμού ήταν τέτοια που τα απόρθητα τείχη της Ιεριχούς γκρεμίστηκαν.

Ο απόστολος Ιωάννης εισήγαγε το 7 στην Αποκάλυψη. Στο όραμα του υπήρχε ένα αρνί με 7 κέρατα και 7 μάτια, στο οποίο δόθηκε πάπυρός με 7 σφραγίδες που περιέχει τα μυστικά της μοίρας του ανθρώπου. Ανοίγοντας τις **4 πρώτες** σφραγίδες πρόβαλαν οι 4 καβαλάρηδες της αποκάλυψης. Όταν ανοίξει η **5^η**, πρόβαλαν στη βάση του ιερού οι μάρτυρες των ρωμαϊκών διώξεων. Όταν άνοιξε η **6^η** σφραγίδα, πρόβαλε η ημέρα της οργής, ο Ήλιος μαύρισε, το φεγγάρι βάφτηκε με αίμα, τα άστρα του ουρανού έπεσαν στη Γη, ενώ τα βουνά και τα νησιά μετατοπίστηκαν. Όταν το αρνί άνοιξε την τελευταία σφραγίδα, την **7^η**, για μισή ώρα τα ουράνια σώπασαν. Τότε εμφανίστηκαν 7 άγγελοι με σάλπιγγες και καθώς ανάγγειλαν νέες καταστροφές, άρχισε να βρέχει χαλάζι, φωτιά και αίμα.

Σύμφωνα με μία αρχαία ταλμουδική παράδοση, αντικείμενα έχουν 7 πλευρές, οι 6 καθορίζονται από τις 2 κατευθύνσεις κάθε μιας από τις διαστάσεις του χώρου, εννοεί 7^η δημιουργείται από την εσωτερική άποψη.

Το 7 απαντάται και στην εβραϊκή παράδοση αναφορικά με την έννοια του Σαμάιμ, ή τις πολλαπλότητες των ουρανών, 7 ουρανών ή παλατιών (Χεϊκαλότ) που αποτελούσαν τη μυστική διαδρομή ανάληψης της ψυχής. Ο 1^{ος} ουρανός, ή Σαμάιμ, είναι το βασίλειο των ανέμων και των νεφελών, εκεί έμεναν ο Αδάμ και η Εύα, ο 2^{ος} ο Ρακί, ήταν το βασίλειο του ερέβους, το οποίο φρουρούν οι έκπτωτοι άγγελοι, ο 3^{ος} είναι ο Σαγκούν, όπου βρίσκεται η κόλαση και ο παράδεισος, ο 4^{ος} είναι ο Μαόν, όπου βρίσκεται η Αγία Ιερουσαλήμ, ο 5^{ος} είναι Ματέι, η κατοικία του θεού, του Ααρών και των αγγέλων της εκδίκησης, ο 6^{ος} είναι ο Ζεμπούλ, η φυλακή των έκπτωτων αγγέλων, ευφημισμός για τους δαίμονες, ο 7^{ος} και τελευταίος, ο τελειότερος, είναι ο Αραβόθ, όπου βρίσκεται ο θρόνος του θεού. Τα 7 παλάτια των 7 κατοικιών, από που πρέπει να αναληφθεί η ψυχή του μυστικού, μεταγενέστερα χρησιμοποιήθηκαν από δυτικούς μυστικούς, την Αγία Τερέζα και τον Σαν Χουάν δε λα Κρουθ,

Στο Ισλάμ, ο αριθμός 7 κατέχει περίοπτη θέση, υπάρχουν 7 ουρανοί, 7 υδρόγειοι, 7 θάλασσες, 7 είναι το επίπεδο της κόλασης, 7 φορές οι πιστοί κάνουν τον γύρο του ναού στην Μέκκα. Υπάρχουν 7 άγιες νύχτες, 7 δυσοίωνες μέρες. Επτά φορές πρέπει κανείς να πηδήξει πάνω από τις φωτιές της Ανζάρα, όπου καίγονται 7 διαφορετικά φυτά, πραγματοποιούνται 7 γονυκλισίες πάνω σε 7 στηρίγματα και η Φάτεχα, το εισαγωγικό κεφάλαιο του Κορανίου, αποτελείται από 7 εδάφια. Το 7 εμφανίζεται ως σύμβολο και στην ελληνική μυθολογία, 7 ήταν Εσπερίδες, 7 οι αρχηγοί που επιτέθηκαν στη Θήβα, 7 ήταν και τα παιδιά της Νιόβης.

Ο Πλάτωνας, επινόησε μία ουράνια σειρά που τραγουδούσε πάνω από κάθε σφαίρα και αυτές «οι 7 σειρήνες των σφαιρών» πρέπει να ταυτίζονται με τις 7 νεράιδες των θρύλων και των παραμυθιών (μία για κάθε κατεύθυνση στο χώρο και στο χρόνο). Σύμφωνα με ορισμένους συγγραφείς, οι εν λόγω νεράιδες αντιστοιχούν στα 7 λιπίκι του ινδουιστικού αποκρυφισμού (επρόκειτο για πνεύματα που σχετίζονται με κάθε ανθρώπινο επίπεδο: την αίσθηση, το συναισθηματισμό, την ανακλαστική ευφυΐα, τη διαίσθηση, την πνευματικότητα, τη θέληση και τη θεία παντογνωσία).

10. Το 8

Οι Αιγύπτιοι λάτρευαν μία ομάδα από 4 ζεύγη θεοτήτων, τους αποκαλούμενους Σμουν (Οι Οκτώ) που ενσάρκωναν τις αρχέγονες δυνάμεις του χάους, ο Νουν και η σύζυγός του Νουνετ συμβόλιζαν το αρχέγονο νερό, ο Κουκ και η Κουκέτ το σκοτάδι, ο Χε και η Χεκέτ την αιωνιότητα του χώρου και ο Άμων και η Αμουνέτ το αόρατο. Στο Ταλμούδ ορίζεται πως σε ανάμνηση της εντολής να ανάβουν κεράκια κατά την Χανουκά, κάθε άνθρωπος και κάθε σπίτι πρέπει να ανάβει μια λάμπα. Οι πιο επιμελείς ανάβουν από μία λάμπα για κάθε μέλος της οικογένειας και οι ακόμη πιο επιμελείς 8 λάμπες την πρώτη μέρα και σταδιακά μειώνουν τον αριθμό κατά μία λάμπα την ημέρα. Αυτό διδάσκει η σχολή Σαμάρι αλλά η σχολή του ραβίνου Χιλέλ επισημαίνει πως οι πιστοί πρέπει να αναλάβουν μια λάμπα την πρώτη μέρα και να συνεχίζουν σε ρυθμό μίας λάμπας στην μέρα ώστε να φτάσουν τις οχτώ.

Για τους αρχαίους Έλληνες, από αριθμητική άποψη, το 8 ήταν ο δεύτερος κυβικός αριθμός 2x2x2.

11. Το 9

Για τους πυθαγόρειους, το 9 ήταν το τετράγωνο του 1^{ου} αρσενικού αριθμού και το άθροισμα 2 διαδοχικών τριγωνικών αριθμών. Για τους Εβραίους, το 9 ήταν το σύμβολο της αλήθειας, αφού είχε την ιδιότητα να αναπαράγεται κατά τον πολλαπλασιασμό του (σύμφωνα με την αποκρυφιστική εκδοχή). Το 9 διαδραματίζει

καίριο ρόλο στην ελληνική μυθολογία. Θυμηθείτε τις μούσες, τις κόρες του Δία και της Μνημοσύνης, τις προστάτιδες επιστημών και τεχνών. Συνήθως αναφέρονται 9, Η Καλλιόπη, η Κλειώ, η Μελπομένη, η Θάλεια, η Ευτέρπη, η Πολύμνια και η Ουρανία.

12. Το 10

Στην αρχαιότητα, η δεκάδα αποτελούσε πρότυπο τελειότητας και συμβόλιζε τη θεία τάξη. Για τους Πυθαγορείους, το 10 ήταν «Ο αριθμός του κόσμου», διότι παρουσίαζε μία τριπλή ιδιότητα, ήταν διπλάσιος της πεντάδας, το άθροισμα 2 σημείων που περιέχει η τετρακτύς και ως δεκάδα ήταν το σύμβολο του σύμπαντος. Η ανακάλυψη των μουσικών διαστημάτων, έκανε τους Πυθαγόρειους να θεωρήσουν τον αριθμό 10 ιερό, αφού 10 ήταν το άθροισμα όλων των αριθμών που σχημάτιζαν αυτές οι αρχέγονες αναλογίες $1+3+4=10$.

Για τον Άγιο Αυγουστίνο, το 10 ήταν ο αριθμός της δικαιοσύνης και της μακαριότητας, αποτέλεσμα της προσθήκης του παιδιού, που συμβολίζεται με το 7, με την Αγία Τριάδα, που αντιπροσωπεύεται από το 3. Υποστήριζε ότι για αυτό το λόγο και οι εντολές του Θεού ήταν 10. 10 ήταν και η Σεφίρά (το σύνολο είναι γνωστό ως Σεφίρότ), στην κοσμολογία του Ισαακ Λούρια.

13. Το 12

Το 12 υπήρξε βάση αριθμητικών συστημάτων, όπως αυτού των Σουμερίων της Μεσοποταμίας, από το 3.500 π.Χ. Το εν λόγω σύστημα, αναμφίβολα εμπνευσμένο από τον κύκλο της Σελήνης, χαρακτηρίζεται από τεράστιες δυνατότητες διαιρετότητας (προσφέρει περισσότερους διαιρέτες από το δεκαδικό σύστημα). Απομεινάρι του συστήματος αυτού, είναι ο τρόπος που υπολογίζουμε κάποια προϊόντα ανά 12άδες. Η αρτιότητα του 12 είναι τέτοια (ίσως λόγω αυτής ακριβώς της συχνότητας του να διαιρείται εύκολα) που γοητεύει ιδιαίτερα τους δημιουργούς μύθων και θρησκειών. Για αυτό και ο ζωδιακός κύκλος αποτελείται από 12 ζώδια, η ημέρα διαιρείται σε 12 ώρες, ο χρόνος σε 12 μήνες, ενώ 12 ήταν οι Θεοί του Ολύμπου, 12 οι φυλές του Ισραήλ, 12 οι άθλοι του Ηρακλή και 12 οι Απόστολοι.

Ο Ρωμύλος διόρισε 12 ραβδούχους και το ετρουσκικό κράτος ήταν χωρισμένο σε δώδεκα πόλεις-κράτη. 12 ήταν και ο αριθμός των ημερών που αναφέρεται στο Λευιτικό ως διάρκεια της εορτής της Σκηνοπηγίας, κατά την οποία προσφέρονταν 35 βοοειδή, 144 πρόβατα και αρνιά και 72 τράγοι, όλοι πολλαπλάσιοι αριθμοί του 12. Δωδεκαδικό μοντέλο ακολουθούσε και το ανεμολόγιο (Eurus, Notus, Auster, Africus, Euroauster, Zephirus, Stannus, Ireus, Boreas, Aquilo, Volturus).

Ανάλογη δωδεκαδική διάταξη εντοπίζεται και στους Ιπότες της Στρογγυλής Τραπέζης και στους ιστορικούς 12 Ομότιμους της Γαλλίας.

14. Το 15

Στην αρχαιότητα, απέδιδαν στο 15 ερωτικές και σεξουαλικές ιδιότητες. Στη λατρεία της Ισάρ, της βαβυλώνιας θεάς, το 15 ήταν αριθμός ιερός που προέκυψε από πολλαπλασιασμό του 5 (πέντε ερωτικές στάσεις) και το 3 (τα γεννητικά όργανα).

Στη Ρώμη, το 15 επιλέχθηκε για τον διορισμό των ιερών που αναλάμβαναν την περιφρόρηση και τη μελέτη των σιβυλλικών χρησμών, για αυτό και τους αποκαλούσαν *quindecimviri* (15 άνδρες). Ο θεσμός αυτός, καθιερώθηκε από τον Ταρκήνιο τον Σοπέρβο (Υπερήφανο) και ενώ αρχικά ήταν 2 (*duumviri*), στα μέσα του 4^{ου} αιώνα αυξήθηκαν σε 10 (*decemviri*) ώσπου ο δικτάτορας Σίλας πρόσθεσε άλλους 5 (*quindecimviri*).

15. Το 19

Το 19 είναι ένας πολύ ιδιαίτερος αριθμός για τους μωαμεθανούς, με φανερά και κρυφά νοήματα, που επαναλαμβάνεται σε διάφορα σημεία στο Κοράνι. Το Κοράνι έχει 114=19x6 κεφάλαια δηλαδή αριθμό πολλαπλάσιο του 19. Η περίφημη επίκληση «Στο όνομα του Αλλάχ, του φιλεύσπλαχνου και ελεήμονα» είναι στον τίτλο όλων των κεφαλαίων με εξαίρεση το 9^ο, αλλά απαντάται 2 φορές στο 27^ο κεφάλαιο, τουτέστιν, συνολικά 114 φορές, η 1^η της λέξη (ism) εμφανίζεται στο κείμενο 19 φορές, η 2^η (Ala) 2.698 φορές (19x142), η 3^η (Al-Rahman) 57 φορές (19x3) και η 4^η (Al-rahmin) 114 φορές (19 x 6). Τέλος, στο κεφάλαιο 74 αναφέρεται ότι η κόλαση επιτηρείται από 19 αγγέλους και πως ο αριθμός αυτός αποκαλύπτεται για να δοκιμαστούν οι άπιστοι.

16. Το 22

Αναφέρει το Σέφερ Γιετζιρά, ή Βίβλος της Δημιουργίας, «22 γράμματα χαράσσονται από τη φωνή, υφαίνονται στον αέρα και εγκαθίστανται στο στόμα σε 5 σημεία. 22 γράμματα που Εκείνος χάραξε, ύφανε, ζύγισε, άλλαξε, συνδύασε και δημιούργησε από αυτά όλα τα δυνατά σχήματα και όλα τα σχήματα που μπορεί να κληθούν στο μέλλον.» Το εν λόγω κείμενο αναφέρεται στα 22 γράμματα της εβραϊκής αλφαβήτου, λόγω του γεγονότος αυτού το 22 απέκτησε τεράστια συμβολική σημασία. Στην πραγματικότητα, όλοι οι αλφάβητοι με 22 γράμματα θεωρούνται ιεροί, εφόσον αναπαράγουν, έτσι πιστεύεται, τη δημιουργία των ουρανών και την έκφραση του θείου Ρήματος στην ανθρωπότητα. 22 είναι και τα χαρτιά στη Μεγάλη Αρκάνα της τράπουλας Ταρώ. Το 22, κατά μία έννοια, σημαίνει αρτιότητα.

Η μελέτη των 22 γραμμάτων του εβραϊκού αλφαβήτου συνιστά την Καμπάλα, που ήταν και εξακολουθεί να είναι το κλειδί για πολλούς αποκρυφιστές. Κάποια στιγμή, ανακαλύφθηκαν πολλές σχετικές συνθέσεις που βασίζονταν στον εν λόγω αριθμό. Τα κεφάλαια στην Αποκάλυψη του Ιωάννη είναι 22. Η Ars magna του Raymond Lull αποτελείται από 22 κεφάλαια επίσης. Οι Eliphas Levi και Stanislaw de Guaita, μεταξύ άλλων χωρίζουν ελεύθερα διδασκαλίες σε 22 έτη.

17. Το 26

Από την εφαρμογή της γεωμετρίας, ο αριθμός 26 αναδείχθηκε σε ιερό αριθμό για τους Εβραίους διότι είναι το άθροισμα των τιμών των εβραϊκών γραμμάτων που συνιστούν το ίδιο το όνομα του Γιαχβέ YHWH, το επονομαζόμενο και Τεταγράμματα (Y+H+W+H=10+5+6+5=26). Για τους Σεφαρδίτες Εβραίους, ο ιδιαίτερος αυτός αριθμός αντιστοιχεί στον αριθμό στον οποίο προστίθενται τα 4 κορδόνια των 4 άκρων που κρέμονται στη μπορντούρα του σαλιού που βάζουν κατά την προσευχή. Όταν προσεύχονται, φορούν επάνω τους την αριθμητική αξία του ονόματος του Θεού.

18. Το 40

Για τους αρχαίους, ο αριθμός 4 αντιπροσώπευε όχι μόνο το τετράγωνο αλλά και τον κύβο. Χρησιμοποιούνταν για να δηλώσει κάτι ολοκληρωμένο, πλήρες, συμπαγές, σταθερό, πάγιο, μόνιμο και διαρκές. Όταν πολλαπλασιάζεται επί 10, η συμβολική δύναμη του 4 αγγίζει το μέγιστο βαθμό της. Άρα, το 40 ήταν η μέγιστη πολλαπλότητα της δύναμης του 4 ή της πληρότητας του, κάθε αριθμός 40 ήταν μέγιστος βαθμός της ιδέας του 4. Εξ' ου και ο κατακλυσμός διήρκεσε 40 μέρες, αφού το 40 ήταν ο βαθμός της αρτιότητας, ο ύψιστος βαθμός.

19. Το 50

Ο αριθμός 50, δηλώνει με σαφήνεια την αρτιότητα, εμφανίζεται συχνότατα στην ελληνική μυθολογία, αφού 50 ήταν οι Δαναΐδες, 50 οι Αργοναύτες, 50 τα παιδιά του Πρίαμου, 50 της Αιγύπτου, κτλ. Στη βιβλική εξήγηση, το γράμμα L=50 αντιπροσωπεύει την ημερομηνία του Ιωβηλαίου «να αγιάσετε το έτος των πεντηκοστών ενιαυτών», όπως και τη μετάνοια και την άφεση των αμαρτωλών, αφού τα άτομα που έχουν 5 αισθήσεις δε μπορούν να τηρήσουν αυστηρά τις 10 εντολές ($5 \times 10 = 50 = L$).

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ότι, οι Ρωμαίοι νεαροί ανακουφίζονταν όταν συμβόλιζαν την ηλικία τους με L διότι όποιος μπορούσε να το κάνει αυτό απαλλασσόταν οριστικά από τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις.

20. Το 100

Οι ιδιότητες του αριθμού 100, πηγάζουν κυρίως από τη στρογγυλότητα που του χαρίζει η βάση της δεκαδικής αρίθμησης. Στις γραφές, αναφέρεται πως χρειάστηκαν 100 χρόνια για να φτιάξει ο Νώε την κιβωτό, πως ο Αβραάμ ήταν 100 χρονών όταν απέκτησε τον Ισαάκ, 100 ήταν οι φιλονικίες, 100 οι νηστείες του ραβίνου Ζιρά, 100 οι προφήτες που έκρυψε ο Οβαδίας. Το μήκος του ναού στο όραμα του Ιεζεκιήλ, ήταν 100 πήχεις, 100 ήταν τα πρόβατα στο κατά Ματθαίον 18:12, κλπ..

Πρόκειται πάντα για κατά προσέγγιση υπολογισμούς όταν θέλουμε να δηλώσουμε «μεγάλο πλήθος», όπως όταν ρωτάμε «τι μπορεί να κάνει ένα πρόβατο απέναντι σε 100 λύκους»; Η εκατόμβη ήταν μια θυσία 100 βοδιών την οποία προσέφεραν οι Έλληνες, σε πραγματικά εξαιρετικές περιπτώσεις. Μια από αυτές ήταν η ανακάλυψη του πυθαγόρειου θεωρήματος (το 100 είναι πυθαγόρειος αριθμός, αφού είναι $10 \times 10 = 6 \times 6 + 8 \times 8$). Στην ελληνική μυθολογία, 100 ήταν τα κεφάλια που έβγαλε η αθάνατη Λερναία Ύδρα, καρπός της Έχιδνας και του Τυφώνα, την οποία νίκησε ο Ηρακλής στον 11^ο άθλο του για να κλέψει τα χρυσά μήλα από τον κήπο των Εσπερίδων.

21. Το 153

Οι απόκρυφες ιδιότητες που του αποδίδονται, προέρχονται από το γεγονός ότι πρόκειται για τον αριθμό των ψαριών στο θαύμα του πολλαπλασιασμού των ψαριών στη λίμνη της Τιβεριάδος (Κατά Ιωάννην, 12:11). Ο αριθμός αυτός, δεν πέρασε απαρατήρητος από τον Άγιο Αυγουστίνο ο οποίος πραγματοποίησε μια περίπλοκη αριθμολογική ανάλυση για να αποδείξει για πιο λόγο τα ψάρια ήταν 153. Πήρε τον αριθμό 10, τον αριθμό των εντολών και σύμβολο της θείας πρόθεσης κατά το μωσαϊκό νόμο και του πρόσθεσε 7, τον αριθμό των δώρων του σύμβολου της νέας πρόθεσης, στη συνέχεια πρόσθεσε και τους ακέραιους αριθμούς που περιέχονται μεταξύ του 1 και του 17 και το άθροισμα βγήκε 153.

Η συμβολική έννοια του, καταδεικνύεται μέσω του $153 = 1.224/8$ (όπου 1224 είναι γεωμετρικός αριθμός της λέξης ΙΧΘΗΣ, δηλαδή του ψαριού, του σύμβολου των πρώτων χριστιανών και το 8, ο αριθμός που επαναλαμβανόμενος 3 φορές σχετίζεται με τον Ιησού, **ΙΗΣΟΥΣ=888**) .

22. Το 365

Από τους πολυπόθητους στόχους της γεωμετρίας, υπήρξε η εύρεση του αποκαλούμενου αριθμού του Θεού. Οι γνωστικοί, ήταν αυτοί που καταπιάστηκαν περισσότερο με το συγκεκριμένο έργο. Σύμφωνα με τον Βασιλείδη, τον πρώτο γνωστικό διδάσκαλο, ο ύψιστος Θεός της γνώσης ήταν η ένωση των 365

υποδεέστερων Θεών που επιτηρούν τις μέρες του χρόνου. Για αυτό και οι γνωστικοί τον προσδιόριζαν περιφραστικά ως εξής «*Αυτός ο αριθμός του οποίου είναι 365*».

Από την άλλη πλευρά, από αυτό πήγαζε και η μαγική δύναμη των 7 φωνηέντων, των 7 βαθμών των ακτινών γάμμα, των 7 πλανητών, των 7 μετάλλων (χρυσού, αργύρου, κασσιτέρου, χαλκού, σιδήρου, μόλυβδου και υδράργυρου). Όποιο και αν ήταν το όνομα του άρρητου, ήταν βέβαιος πως το όνομα αυτό μοιραζόταν δύο μαγικούς αριθμούς: το 7 και το 365. Με βάση αυτά τα δεδομένα, αναζήτησαν επίμονα ένα όνομα που θα συνδύαζε και τους δύο αριθμούς και θα λειτουργούσε ως εύγλωττος τύπος του άρρητου ονόματος του Θεού. Και ο Βασιλειάδης τα κατάφερε με ένα όνομα που έγραψε ιστορία: Αβρασάξ, όνομα με 7 γράμματα και αριθμητική αξία ίση με 365. $A+B+P+A+\Sigma+A+\Xi=1+2+100+1+200+1+60=365$

23. Το 10⁵¹

Ο αριθμός αυτός με τα 52 ψηφία εμφανίζεται στο βιβλίο του Αρχιμήδη «*Ο Ψαμμίτης*», που αφιέρωσε στον Γέλωνα, βασιλιά των Συρακούσιων. Στο έργο αυτό ο Αρχιμήδης περιγράφει το δικό του σύστημα υπολογισμού τεράστιων αριθμών.

Ξεκίνησε με τη μυριάδα, που αντιπροσώπευε τον αριθμό 10.000 και που προσδιόριζε αριθμούς πρώτης τάξης. Συνέχισε με ολοένα και μεγαλύτερους πληθαρίθμους, ώσπου έφθασε σε αριθμούς τάξης πολλών μυριάδων των μυριάδων.

Έτσι, βρήκε αστρικά ψηφία, ψηφία που στη σημερινή σημειογραφία θα ισοδυναμούσαν με $10^{80.000.000.000.000.000}$, αριθμό ασύλληπτο. Αφού εξηγούσε τις αριθμητικές του τάξεις, μετρούσε ή προσπαθούσε να μετρήσει, όχι μόνο τους κόκκους άμμου σε μία παραλία ή σε όλο τον κόσμο, αλλά και τους κόκκους άμμου που χρειάζονται για να γεμίσει το σύμπαν. Έτσι, υπολόγισε πως το άνοιγμα μιας παπαρούνας περιέχει τουλάχιστον 10.000 κόκκους άμμου και πως η διάμετρός του δεν είναι μικρότερη από το 1/40 του μήκους ενός δακτύλου. Επίσης, υποθέτοντας πως η σφαίρα των απλανών αστερών, που ήταν τα σύνορα του σύμπαντος, ήταν μικρότερη από 10^7 φορές την ακριβή σφαίρα που περιείχε την τροχιά του ήλιου σε μεγάλο κύκλο. Ο αριθμός των κόκκων του σύμπαντος ήταν σημερινή σημειογραφία, 10^{51} (σε αντιπαράβολή, οι Edward Kasner και James Newman, υπολόγισαν στη σύγχρονη εποχή ότι οι κόκκοι άμμου στο Κόνι Άιλαντ είναι περίπου 10^{20}).

24. Το 888

Στη γεωμετρία αντιπροσωπεύει τον αριθμό του Ιησού, αφού είναι η αριθμητική τιμή του ονόματός του στα ελληνικά.

$I+H+\Sigma+O+Y+\Sigma=10+8+200+70+400+200=888$

25. Δυσοίωνοι αριθμοί

Υπάρχουν αριθμοί που φοβίζονται, που προκαλούν κρύο ιδρώτα. Είναι αριθμοί που από την αρχαιότητα αντιμετωπίζονταν ως γρουσουζικοί, αριθμοί που πιστεύεται πως προσελκύουν την κακοτυχία ή γεννούν παγκόσμια ανησυχία επειδή συνδέονται με αποκαλυπτικές καταστάσεις.

25.1 Το 11

Από αρχαιοτάτων χρόνων, το 11 εθεωρείτο αριθμός δυσοίωνος, γρουσουζικός, ζοφερός. Για τον Άγιο Αυγουστίνο ήταν κακορίζικος, αλλά δεν ήταν ο μόνος πνευματικός άνθρωπος που πίστευε κάτι τέτοιο. Στην Καμπάλα, ο αριθμός 11 συμβολίζει τις παρεκκλίνουσες απόκρυφες δυνάμεις: τη μετάβαση, την υπερβολή, τον κίνδυνο, τη σύγκρουση και το μαρτύριο. Σε άλλους λαούς και πολιτισμούς, αποκαλείται «ο αριθμός των αμαρτιών» και «ο μετανοών». Στο 11^ο κεφάλαιο του

Τάο Τε Κινγκ περιγράφεται η εικόνα του χάους. Για τους παλαιούς πατέρες της Εκκλησίας, το 11 συμβόλιζε την αμαρτία και τη διαστροφή. Για να το αποδείξουν, διατείνονταν ότι δε μπορούσαν να βρουν σε αυτόν καμία από τις αρετές των προκατόχων του αφού υπερβαίνει τον αριθμό των εντολών και είναι μικρότερος του 12, δηλαδή, του αριθμού της χάρης και της τελειότητας. Τα γνωστικά όμως ρεύματα, διαφώνησαν με αυτή την άποψη, διότι οι μαθητές του Ιησού ήταν 11, άρα ο εν λόγω αριθμός συμβόλιζε την αποκάλυψη και την αλήθεια.

Για την ευρωπαϊκή παράδοση, ο αριθμός 11 είναι σημάδι διχόνοιας, θανάτου και αναγέννησης. Ο Carl Gustav Jung (1875–1961), Ελβετός ψυχίατρος που διατύπωσε την έννοια του συλλογικού ασυνείδητου και ανέπτυξε την ιδέα των αρχέτυπων, περιέγραψε τον αριθμό 11 ως «*βίαια και αγωνιώδη διαδικασία μεταμόρφωσης*».

Στον αποκρυφισμό και σε άλλους κλάδους εσωτερισμού, το 11 είναι ο αριθμός της σύγκρουσης και του μαρτυρίου. Έτσι, το 11 διέθετε χθόνιο χαρακτήρα λόγω υπερβολής (ήταν μεγαλύτερος του αριθμού της τελειότητας, του 10) και ταυτόχρονα αντιστοιχούσε στην πηγή της αντιστροφής, διότι είναι 1 συν 1 (όπως το 1, κατά μία έννοια). Τέλος, στο κινεζικό προφητικό βιβλίο I Τσινγκ, στο εξάγραμμα 11 επονομαζόμενο Τάι (η ειρήνη), αν αφαιρεθεί το 6 στην πρώτη γραμμή, η πρόβλεψη θα είχε ως εξής «*Το τείχος καταρρέει γύρω από την τάφο. Δεν χρειάζονται πια οι στρατοί. Στην ίδια την πόλη να φωνάζεις τις διαταγές σου. Η επιμονή φέρνει ταπείνωση*».

25.2 Το 13

Είναι αξιοπερίεργο πως σε διαφορετικά γεωγραφικά μήκη και πλάτη και διαφορετικές κουλτούρες ο ίδιος αριθμός μπορεί να θεωρηθεί γρουσουζικός και φοβερός ή αντιθέτως, τυχερός και καλορίζικος. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το 13. Για κάποιους ανθρώπους (συνήθως δυτικούς) είναι κακός αριθμός, για άλλους είναι τυχερός, εξαιρετικό γούρι χαραγμένο σε μικρά μενταγιόν.

Στην ελληνορωμαϊκή εποχή, ο αριθμός 13 ήταν σχετικά απεχθής, διότι ερχόταν μετά το 12, το οποίο συνδεόταν με το τέλος, όμως ήταν ιερός για τους Μεξικανούς και τους κατοίκους του Γιουκατάν. Οι αρχαίοι Εβραίοι, δεν θεωρούσαν το 13 γρουσουζικό αριθμό, φαίνεται πως αυτή η αρνητική έννοια ξεκίνησε με την καταδίκη του Ιούδα μετά το μυστικό δείπνο, διότι ο Ιησούς και οι απόστολοί του ήταν συνολικά 12 και το 13^ο πρόσωπο, ο Ιούδας, κατέληξε προδότης. Τη θέση αυτή ανέτρεψε το αποκαλούμενο Ευαγγέλιο του Ιούδα, που χρησιμοποίησαν γνωστικές θρησκευτικές ομάδες και στο οποίο υπογραμμίζεται ότι οι 12 μαθητές του Ιησού δεν αντιλήφθηκαν τον ρόλο που έπαιξε ο Ιούδας, ο μοναδικός που γνώριζε τα σχέδια του Ιησού. Μέσα από αυτό το νέο πρίσμα, η πράξη του Ιούδα φαντάζει ως κίνηση γενναιοδωρίας. Ο Ιούδας έμενε έτσι εκτός του αριθμού των αποστόλων για αυτό και ο Ιησούς τον αποκαλεί «ο 13^{ος}». Για αυτό για τους γνωστικούς, το 13 είναι θετικός αριθμός. Πολλοί δυτικοί αρνούνταν να γευματίσουν αν στο τραπέζι δεν υπήρχαν ήδη 13 καλεσμένοι. Όταν κάλεσαν σε δείπνο τον Victor Hugo, αυτός πρόσεξε ότι ο αριθμός των συνδαιτυμόνων ήταν 13. Αντί να καθίσει στο τραπέζι, δήλωσε στου παριστάμενους «*Αγαπητοί φίλοι, υπάρχει ένας προληπτικός άνθρωπος που δεν πρόκειται να καθίσει για φαγητό όσο ο αριθμός των συνδαιτυμόνων είναι 13*». Τότε, ένας από τους καλεσμένους ρώτησε «*Και ποιος είναι αυτός ο ηλίθιος;*». Ο Victor Hugo απάντησε «*Αυτός ο ηλίθιος είμαι εγώ*».

Το 13 έπαιξε σημαντικό ρόλο στη ζωή του συγγραφέα James Joyce. Δεν είναι τυχαίο ότι στο σκίτσο-καρικατούρα του Abin, όπου ο Ιρλανδός συγγραφέας

απεικονίζεται ως ανακριτής, ο Joyce φορά μαύρο καπέλο ντέρμπι, ένδειξη πένθους λόγω θανάτου του πατέρα του, με ιστούς αράχνης και τον αριθμό 13.

13 είναι ο αριθμός του θανάτου που αποδίδει ο ήρωας του «Οδυσσέα» του, Leopold Bloom, στο μυστηριώδη άντρα με το αδιάβροχο. Διφορούμενος αριθμός για τον Joyce, αφού πίστευε ότι κάποιες φορές ήταν και τυχερός. Για τον ίδιο όμως συμβόλιζε τον θάνατο καθώς η μητέρα του είχε πεθάνει 13 κάποιου μηνός και εκείνος, αν και δε θα μπορούσε να το ξέρει, πέθανε επίσης 13 (Ιανουαρίου).

Στην ινδική μυθολογία, σύμφωνα με τον Roberto Calasso, ο αριθμός 13 έχει δυσοίωνο χαρακτήρα. Οι αριθμοί Πρατζαπάτι, του προγόνου όλων των πραγμάτων, ήταν οι 13, 17 και 34. Οι 2 πρώτοι ήταν οι πλεονασματικοί αριθμοί, αυτοί που ξεπερνούν ένα σύνολο (το 12, το 16), στους οποίους και κατάφευγε ο Πρατζαπάτι. Όλοι πρόσεχαν να αποφύγουν τους συγκεκριμένους αριθμούς, διότι δεν ήθελαν με τίποτα να τους βρουν μπροστά τους.

Στα ταρό, το χαρτί με τον αριθμό 13 αντιστοιχεί στο «θάνατο». Οι αεροπορικές εταιρίες Iberia και Alitalia δεν έχουν σειρά 13 στα καθίσματα τους στα αεροπλάνα τους. Η Renault, είχε σχεδιάσει τα μοντέλα αυτοκινήτων της από το 3 έως το 21, παραλείποντας το μοντέλο 13. Σε πολλές δυτικές πόλεις, δεν υπάρχει αριθμός 13 στους δρόμους, ενώ πολλά ξενοδοχεία δε διαθέτουν δωμάτια με τον αριθμό 13.

25.3 Το 17

Οι Πυθαγόρειοι σύμφωνα με τον Πλούταρχο, απεχθάνονταν το 17 διότι παρεμβαίνει μεταξύ του 16, που είναι τετράγωνο αριθμού και του 18, που είναι το διπλάσιο τετραγώνου, επιπλέον οι δύο αυτοί αριθμοί είναι μοναδικοί διότι αντιπροσωπεύουν εμβαδά στα οποία οι περίμετροι (των αντίστοιχων ορθογώνιων) είναι ίσοι με τα αντίστοιχα εμβαδά τους. Ο αριθμός 17, προκαλεί φόβο στον κόσμο και συνδέεται με διάφορες κακοδαιμονίες. Για πολλούς, είναι το ίδιο δυσοίωνος όπως το 13. Στην Ιταλία, θεωρείται τόσο γρουσουζικός που αποφεύγουν να τον αναφέρουν σε παιχνίδια. Λένε, για να αποδείξουν πόσο κακότυχος είναι, ότι στη διάρκεια ενός αγώνα αυτοκινήτων που έλαβε χώρα το 1926, πέθανε ο οδηγός Giulio Masetti, ακριβώς τη στιγμή που διέσχιζε το 17^ο km της διαδρομής του, στο τιμόνι ενός

αυτοκινήτου με αριθμό 171. Οδηγός ονόματι Moll, σε άλλον αγώνα, πέθανε στη 17^η στροφή, στο 17^ο km της διαδρομής. Τέτοια είναι η ταραχή που δημιουργεί στους Ιταλούς ο αριθμός 17, ώστε η γαλλική αυτοκινητοβιομηχανία Renault άλλαξε το όνομα του αυτοκινήτου της από R17 σε R177 για να μπορέσει να το πουλήσει στην ιταλική αγορά. Όταν οι Ιταλοί έρχονται αντιμέτωποι με τον ρωμαϊκό αριθμό XVII, τον αναγραμματίζουν σε VIXI, που από τα λατινικά μεταφράζεται ως «έζησα».

Το 17, δε θεωρείται γρουσουζικό μόνο στη δύση. Στην ινδική μυθολογία, θεωρείται πως έχει δυσοίωνο χαρακτήρα, αφού οι αριθμοί Πρατζαπάτι ήταν 13, 17 και 34.

25.4 Το 666

Αναμφίβολα, είναι ο πιο δημοφιλής από τους δυσοίωνους αριθμούς και δη τους αποκαλυπτικούς, αφού προέρχεται από την αποκάλυψη του Ιωάννη. Ο αριθμός αυτός, που στην αποκάλυψη ταυτίζεται με το θηρίο ή τον αντίχριστο, είναι ο αγαπημένος των προφητών και των αριθμολόγων όλων των εποχών. Σύμφωνα με την Καμπάλα, ο αριθμός 666 ανταποκρίνεται στην αλφαβητική μετεγγραφή του ονόματος του Nero Caesar (Καίσαρα Νέρωνα).

Τον 16^ο αιώνα, ο καθολικός ιερέας Petrus Bungus έγραψε το βιβλίο «Numerorum Mysteria» στο οποίο υποστήριζε ότι ο Martin Luther ήταν ο αντίχριστος, διότι σύμφωνα με τη λατινική μέθοδο, το όνομα του ισοδυναμούσε με 666. Στην πράξη, έκανε τον υπολογισμό με το όνομα Martin Luther αλλά όταν δεν είχε το επιθυμητό αποτέλεσμα (666) άλλαξε το όνομά από Luther σε Lutera, όπως λεγόταν στα λατινικά. Με τη μικρή αυτή αλλαγή, χρησιμοποίησε τον ακόλουθο αριθμητικό πίνακα.

A	1	K	10	T	100
B	2	L	20	U ή V	200
C	3	M	30	X	300
D	4	N	40	Y	400
E	5	O	50	Z	500
F	6	P	60		
G	7	Q	70		
H	8	R	80		
I ή J	9	S	90		

Με τον τρόπο αυτό, ο Bungus έφθασε στο επιθυμητό αποτέλεσμα:

M	30.	L	20
A	1.	U	200
R	80.	T	100
T	100.	E	5
I	9.	R	80
N	40.	A	1

Σύνολο 260 + 406 = 666

Η απάντηση των μεταρρυθμιστών δεν άργησε. Χρησιμοποιώντας την ίδια τακτική, ένας προτεστάντης δημοσίευσε πως οι λέξεις που φέρει η παπική τιάρα «*Βικάριος του Υιού του Θεού*» επίσης ισοδυναμούσαν με 666 αν αθροίζονταν όλοι οι ρωμαϊκοί αριθμοί της λατινικής εκδοχής της φράσης. Ιδού:
VICARIVS FILII DEI (5+1+100+1+5+50+1+1+500+1= 666)

Ο αντιπαπιστής Mochaël Stifel (1487–1567), δημοσίευσε το 1554 μια νέα εκδοχή ενός βιβλίου άλγεβρας, από τα πρώτα στα οποία είχαν χρησιμοποιηθεί τα σύμβολα «+» και «-», όπου συμπεριέλαβε και τους δικούς του υπολογισμούς για τον αριθμό του θηρίου. Έστρεψε την προσοχή του προς τον Πάπα Λέοντα 10^ο και θέλησε να αποδώσει το εν λόγω όνομα αριθμητικά χρησιμοποιώντας τη λατινική γραφή του: Leo Decimus. Ο Stifel αντιμετώπισε το όνομα του Πάπα με τον ίδιο τρόπο που ο Bungus είχε χειριστεί αυτό του Μαρτίνου Λούθηρου και βρήκε πως το άθροισμα των αριθμών του ονόματος έφθανε μόνο το 416, άρα του έλειπαν 250 λέξεις για να αγγίξει το 666. Έτσι ακολουθώντας τη μέθοδο των αριθμολόγων, άρχισε να παραποιεί τα ψηφία.

Ο Stifel απομακρύνθηκε από το σύστημα του Bungus και από το όνομα του Πάπα επέλεξε μόνο τα γράμματα L, D, C, I, M, V, με άλλα λόγια, τα γράμματα που επιπλέον αντιστοιχούσαν σε ρωμαϊκούς αριθμούς. Τότε αφαίρεσε το M με το επιχείρημα ότι σήμαινε misterium (μυστήριο), άρα μπορούσε να απορριφθεί. Τέλος, πρόσθεσε ένα X, που αντιπροσωπεύει το «10» του Λέοντα του 10^{ου}.

Τοποθετώντας τους ρωμαϊκούς αριθμούς σε φθίνουσα σειρά, προέκυψε DCLXVI (500+100+50+10+5+1), ή 666. Με την παραποίηση των στοιχείων κατάφερε να δείξει πως το όνομα του Λέοντα του 10^{ου} μπορούσε να ταυτιστεί με το θηρίο της αποκάλυψης.

Όπως καθίσταται προφανές, η εν λόγω επιστημονική μέθοδος αριθμολογικής παραποίησης, επιτρέπει ταυτόχρονα και απόλυτη ελευθερία ερμηνείας. Για παράδειγμα, δε θα ήταν δύσκολο για έναν Αμερικανό δημοκρατικό να προσέξει πως το όνομα του **Ronald Wilson Reagan αποτελείται από τρεις λέξεις 6 γραμμάτων η καθεμία, που σχηματίζουν ένα μοναδικό αριθμό 666**. Ακολουθώντας αυτή την προσδιοριστική γραμμή και εφαρμόζοντας την αριθμητική αναπαράσταση που χρησιμοποιούν οι Εβραίοι στην αλφάβητό τους, το **όνομα Σαντάμ** αποδεικνύεται ότι είναι ίσο με σαμέχ (60)+άλεφ (1)+ντάλεθ (4)+άλεφ (1)+μεμ (600)=666.

Η σύγχρονη μανία της αναζήτησης του 666 στα ονόματα πολιτικών εχθρών, κορυφώνεται στο μυθιστόρημα «Πόλεμος και ειρήνη» του Λέοντα Τολστόι, «...κάποιος αδελφός μασόνος του είχε αποκαλύψει την ακόλουθη προφητεία σχετικά με τον Ναπολέοντα, βγαλμένη από την αποκάλυψη του ευαγγελιστή Ιωάννη. Η προφητεία αυτή, απαντάται στο 13^ο κεφάλαιο, εδάφιο 19 και αναφέρει, Ώδε η σοφία εστίν, ο έχων νουν ψηφισάτω τον αριθμό του θηρίου, αριθμός γαρ ανθρώπου εστί και ο αριθμός αυτού χξς (666)».

Στο ίδιο κεφάλαιο, στο εδάφιο 5 «... και εδόθη αυτώ (τω θηρίω) στόμα λαλούν μεγάλα και βλασφημίας και εδόθη αυτώ εξουσία πόλεμον ποιήσαι μήνας τεσσαράκοντα δύο». Τα γράμματα της γαλλικής αλφαβήτου, όπως και οι εβραϊκοί χαρακτήρες, μπορούν να εκφραστούν και με αριθμούς και αποδίδοντας στα 10 πρώτα την τιμή των μονάδων και στα επόμενα την τιμή των δεκάδων σχηματίζεται ο ακόλουθος πίνακας:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160
a	b	c	d	e	f	g	h	i	g	k	l	m	n	o	p	q	s	t	u	v	w	x	y	z

Γράφοντας με τη συγκεκριμένη αλφάβητο τα ψηφία των λέξεων «L' empereur Napoleon», το άθροισμα των αντίστοιχων αριθμών έδινε ως αποτέλεσμα 666, άρα ο Ναπολέων ήταν το θηρίο για το οποίο μιλούσε η αποκάλυψη.

Επιπρόσθετα, γράφοντας με την ίδια αυτή αλφάβητο σε ψηφία την γαλλική λέξη «quarante deux», δηλαδή το όριο των 42 μηνών που είχε δοθεί στο θηρίο για να αρθρώσει τα μεγάλα και βλάσφημα λόγια του, το άθροισμα των αντίστοιχων ψηφίων ήταν και πάλι 666, που υποδήλωνε ότι η υπεροχή του Ναπολέοντα θα έφθανε στο

τέλος της το 1812, ημερομηνία στην οποία ο αυτοκράτορας θα συμπλήρωνε 42 χρόνια ζωής. Συνεχίζοντας με πολιτικούς, ένας εχθρός του παλαιού πρωθυπουργού της Αγγλίας William Gladstone, έγραψε GLADSTONE στα ελληνικά, άθροισε τους αριθμούς και βγήκε αποτέλεσμα 666. Ο αριθμός αυτός έχει ταυτιστεί και με τον HITLER, αν οι αριθμοί που αντιστοιχούν στα γράμματα ακολουθούν το μοτίβο A=100, B=101, C=102... Έτσι προέκυπτε:

H = 107

I = 108

T = 119

L = 111

E = 104

R = 117

Σύνολο 666

Το 666 όμως, χωρίς τον δυσοίωνα χαρακτήρα που του προσέδωσε η αποκάλυψη του Ιωάννη, υπήρχε ήδη στην Παλαιά Διαθήκη. Στους *Βασιλείς*, αναφέρεται πως αυτό το ψηφίο είναι ο αριθμός των χρυσών ταλάντων που λάμβανε ο Σολομώντας σε ένα έτος και στο Εσδράς πως το 666 είναι ο αριθμός των τέκνων του Αδωνικάμ, που σημαίνει «κύριος των εχθρών». Κατά περίεργο τρόπο, **η αποκάλυψη είναι το 66^ο κεφάλαιο της βίβλου και το εδάφιο στο οποίο αναφέρεται το 666 είναι το 18^ο, δηλαδή, 6+6 +6**. Δεν τρομάζουν όλοι με τον αριθμό 666, ενώ κάποιοι τον συμπαθούν. Το 1988, ο ιδιοκτήτης οικήματος της οδού North Lake Shore Drive 666, στο Σικάγο, άλλαξε τον αριθμό σε 668, αλλά οι ένοικοι διαμαρτυρήθηκαν διότι τους άρεσε όπως ήταν πριν. Η επιτροπή αυτοκινητοδρόμων του Νέου Μεξικού, αρνήθηκε να αλλάξει το όνομα του αυτοκινητόδρομου US 666, που χρονολογείται από το 1926. Η κυβέρνηση της πολιτείας του Νέου Μεξικού, ήθελε με αυτόν τον τρόπο να πολεμήσει την αριθμολογική παράνοια.

Στην ανατολική ορθόδοξη Εκκλησία, το 666 θεωρείται συμβολικό διότι με ελληνικούς αριθμούς το 666 αναφέρεται στο Χριστό. Το 666 χρησιμοποιήθηκε ως ψευδώνυμο από τον Aleister Crowley, μάγο και αποκρυφιστή που αυτοαποκαλούνταν το θηρίο όπως αυτό της αποκάλυψης. Το ριμέικ της ταινίας «*Η προφητεία*» το 2006 έκανε πρεμιέρα στις **06.06.06** στις **06:06:06**.

Όταν **Reagan** μετακόμισε στην Καλιφόρνια, αφού ολοκλήρωσε τη θητεία του ως πρόεδρος των ΗΠΑ, ζήτησε να αλλάξει ο αριθμός του σπιτιού του από 666 σε 668. **666 ήταν το αρχικό όνομα ιού του υπολογιστή Macintosh Seven Dust το 1998**. Six–Sixty–Six είναι ο τίτλος ενός τραγουδιού του πρωτοπόρου χριστιανού ρόκερ Larry Nonnan. Μία παραλλαγή που ηχογραφήθηκε από τους Frank Black and the Catholics. Ο 1^{ος} υπολογιστής της **Apple**, ο **Apple 1**, **κυκλοφόρησε στην αγορά με τιμή 666,66 \$**. Η αποστροφή για τον αριθμό 666 ονομάζεται εξακοσιεξήκονταεξαφόβια ή τριπλεξαφοβία. Άλλη δαιμονική ιδιότητα του γρουσουζίκου αριθμού, είναι ότι **οι αριθμοί της ρουλέτας έχουν άθροισμα 666**.

Μια πόλη της πολιτείας Λουιζιάνα των ΗΠΑ **άλλαξε το τηλεφωνικό της πρόθεμα (666)** ώστε να μην συνδέεται με το διάβολο ή το θηρίο.

Από καθαρά πυθαγόρεια οπτική, η σχέση ανάμεσα στο 1.080, τον σεληνιακό αριθμό και το 666, που θεωρείται ηλιακός αριθμός, προσεγγίζει εκπληκτικά τη χρυσή τομή $\Phi=1,618$. Το πρωταρχικό πυθαγόρειο τρίγωνο, με πλευρές **693, 1924, 2045**, έχει εμβαδό **666.666**, δηλαδή δύο διαδοχικά «θηρία». Είναι αριθμός «repdigit (αριθμός που όλα τα ψηφία του είναι ίδια), αλλά ως repdigit εμφανίζει μία ιδιότητα που δεν

απαντάται σε άλλους αριθμούς της ίδιας κατηγορίας, είναι ο **μεγαλύτερος τριγωνικός repdigit**. Είναι **αριθμός Smith**: $666=2 \times 3 \times 3 \times 37$ και $6+6+6=2+3+3+3+7$. Τέλος, ο αριθμός 666 διαθέτει το δικό του μαγικό τετράγωνο, ένα μαγικό τετράγωνο έκτης τάξης (6x6), και σταθεράς 666. Ισχύουν τα ακόλουθα:

666	3	107	5	131	109	311
666	7	331	193	11	83	41
666	103	53	71	89	151	199
666	113	61	97	197	167	31
666	367	13	173	59	17	37
666	73	101	127	179	139	47
Άθροισμα	666	666	666	666	666	666

25.5 Το 23, ο αριθμός της συνωμοσίας

Είναι ένας αριθμός που αρχίζει να διαδραματίζει ολοένα και πιο σημαντικό ρόλο στο εσωτερικό της σύγχρονης συμβολογίας, ενώ τον προτιμούν ιδιαίτερα οι συνωμοσιολόγοι. 2 και 3 κάνουν 5, που είναι ο αριθμός επίκλησης του διαβόλου. 2 δια 3 δίνει 0,666, τον αριθμό του θηρίου σύμφωνα με την αποκάλυψη του Ιωάννη. Οι ημερομηνίες δολοφονιών των John F. Kennedy και Lee Harvey Oswald, 22 και 24 Νοεμβρίου αντιστοίχως, χαρακτηρίζονται από την απουσία της 23^{ης} μέρας.

Σχεδόν όλοι οι μεγάλοι αναρχικοί έχουν πεθάνει στις 23 διαφόρων μηνών, οι Sacco και Vanzetti οι Bonny και Clyde 23 Μαΐου, ο Dutch 23 Οκτωβρίου ενώ ο Vince Cool ήταν 23 ετών όταν πυροβολήθηκε στην 23^η οδό και μολονότι ο John Dillinger πέθανε στις 22 Ιουλίου, το σίγουρο είναι πως εκείνη ακριβώς τη νύχτα πέθαναν 23 άτομα στο Σικάγο, όλα από κύμα καύσωνα. Ο κόσμος, σύμφωνα με τον δόκτορα Lightfoot, ο οποίος διετέλεσε αντιπρύτανης στο Cambridge, άρχισε στις 23.10.4.004 π.Χ. Η ουγγρική επανάσταση κηρύχτηκε στις 23.10 και ο Harpo Marx γεννήθηκε στις 23.11. Σύμφωνα με τον Σουητώνιο, ο Ιούλιος Καίσαρας δέχθηκε ακριβώς 23 μαχαιριές από τον Βρούτο και τους δολοφόνους του. Τέλος, η Bloomsday, η μέρα κατά την οποία μνημονεύεται η μέρα που περιγράφεται στον «Οδυσσέα» του Joyce, εκτυλίσσεται το 1904, $19+04=23$. Από την κυκλοφορία του βιβλίου «Η τριλογία των Ιλουμινάτι», του Robert Anton Wilson, στο οποίο ο αριθμός 23 συνδεόταν με μεταφυσική φαινόμενα και θεωρίες συνωμοσίας, πολύς κόσμος βάλθηκε να αναζητά αριθμούς 23 στο χώρο και στο χρόνο και ο εν λόγω αριθμός, άρχισε να αναδύεται από παντού.

Οι χώροι συνομιλίας της AOL (American On Line, βασικού παρόχου διαδικτυακών υπηρεσιών στον κόσμο) περιορίζουν σε 23 τον αριθμό των συνδεδεμένων χρηστών σε μια συγκεκριμένη στιγμή. Στην ταινία «Αεροδρόμιο», ο παράφρων που κουβαλά την βόμβα κάθεται στη θέση 23. Στην μοιραία πτήση 800 της TWA, η συντριβή της οποία αποδόθηκε σε συνωμοσία, τα θύματα ήταν 230. Το γράμμα W είναι το 23^ο της αγγλικής αλφαβήτου και έχει 2 σημεία προς τα κάτω και 3 προς τα πάνω. Η 1^η προσσελήνωση του Apollo έλαβε χώρα στις 23,63 μοίρες ανατολικά, η 2^η, στις 23,42 μοίρες δυτικά. Η **Area 51**, όπως ονομάζεται ένα κέντρο μυστικών ερευνών της αμερικανικής κυβέρνησης (κοινό αρχηγείο της CIA και των εξωγήινων, κατά την άποψη όσων πιστεύουν στην ύπαρξη ΑΤΙΑ) μπορεί να αναλυθεί σε $23+23+(2+3) = 51$. Ο William Wallace, ο Σκοτσέζος ευγενής που επαναστάτησε ενάντια στην αγγλική κατοχή, εκτελέστηκε για εσχάτη προδοσία στις 23.08.305.

Οι σειρές Star Trek και Babylon Five διαδραματίζονταν στον 23^ο αιώνα. Την ώρα της σύλληψης ο άνδρας και η γυναίκα συνεισφέρουν από 23 χρωμοσώματα.

Σύμφωνα με προφητεία των Μάγια, ο κόσμος θα τελείωνε στις 23.12.2012. Το 2012 μπορεί να αναλυθεί ως $(20+1+2=23)$. Η απομάκρυνση Νίξον από την προεδρία βασίστηκε στο άρθρο 2, παράγραφος 3, του συντάγματος των ΗΠΑ. **Ο 1^{ος} αριθμός στον οποίο τα δύο ψηφία είναι πρώτα είναι ο 23.**

«Ο αριθμός 23» είναι ο τίτλος μιας ταινίας σκηνοθετημένης από τον Joel Schumacher με πρωταγωνιστή τον Jim Carrey. Η ιστορία εκτυλίσσεται γύρω από τον Walter Sparrow και την σύζυγό του Agatha, ένα κανονικό ζευγάρι που αφού διαβάσει ένα βιβλίο με τίτλο «Ο αριθμός 23» εμπλέκεται σε μια σειρά παράξενων γεγονότων στα οποία οι φανταστικές καταστάσεις του βιβλίου αρχίζουν να συγχέονται με την πραγματικότητα. Δημιουργείται ένας αλλόκοτος συνδυασμός 2 παράλληλων κόσμων στους οποίους κυριαρχούν η παράνοια, ο φόβος, η φαντασία και το έγκλημα.

Το όνομα του ηθοποιού Jim Carrey και του σκηνοθέτη Joel Schumacher από κοινού έχουν συνολικά 23 γράμματα και $(1+5+4+1+9+1+2=23)$.

Δύο από τους καλύτερους παίκτες του NBA στην ιστορία ήταν ο **Michael Jordan (φανέλα αριθμός 23)** και ο **Magic Johnson (φανέλα αριθμός 32)**.

Η «αθάνατη παρτίδα» σκακιού ανάμεσα στους Anderssen και Kieseritzky τελείωσε μετά από μόλις 23 κινήσεις. Η 23.10 είναι η μέρα του γραμμομορίου (**mole**). Οι χημικοί τη γιορτάζουν από τις 06:02 το πρωί ως τις 06:02 το απόγευμα προς τιμήν του **αριθμού Avogadro**, που είναι περίπου $6,023 \times 10^{23}$.

Ο σεισμός που συνέβη στο Τόκιο το 1923 προκάλεσε την πτώση του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος της Ιαπωνίας κατά $1/3$. Ο συγγραφέας Rynosuke Akutagawa, στο βιβλίο του «*Πασμόν*», παρουσιάζει την αφήγηση ενός ασθενή ψυχιατρικού ασύλου στον οποίο δίνει το όνομα κλειδί NQ 23.

Μια Παρασκευή 23.07, στην πολυτελή μιλανέζικη έπαυλη του Μπελτζιοζό, ο Raul Gardini αυτοπυροβολήθηκε στο δεξί στήθος με ένα πιστόλι PPK (γερμανικά αρχικά του πιστολιού της αστυνομίας του James Bond), διαμετρήματος 7,65. Ο Raul Gardini ήταν επικεφαλής του ομίλου Ferruzzi–Montedison. Στο κρεβάτι που βρέθηκε το πτώμα του υπήρχαν 2 εφημερίδες εκείνης της μέρας ανοιγμένες στις σελίδες που παρέθεταν τις δηλώσεις του Giuseppe Garofano, του αποκαλούμενου Καρδινάλιου, ο οποίος είχε εκδοθεί πρόσφατα από την Γενεύη. Ήταν διακεκριμένο μέλος του Opus Dei και η ομολογία του εξέθετε τον Gardini στη δικαιοσύνη.

Ούτε οι θεοί και οι ημίθεοι γλιτώνουν από τις επιπτώσεις αυτού του συνομοσιολογικού αριθμού. Σύμφωνα με την παράδοση, οι κόρες του δαίμονα Μάρα πλησίαζαν τον Βούδα από κάτι θάμνους, χαριτωμένες και με βλέμμα θλιμμένο: «*Θέλουμε να σε προσκυνήσουμε, ω ευτυχισμένο πλάσμα*», ψέλλισαν. Ο Βούδας δε σταμάτησε. Και πάλι τα κορίτσια τον πλησίασαν, έως και τον άγγιξαν. «*Πολλές είναι οι μορφές που αποκτά ο πόθος των ανδρών*», επαναλάμβαναν. Ο Βούδας δεν έδειχνε να τις ακούει. Τα κορίτσια κοντοστάθηκαν για να σκεφτούν άλλη στρατηγική προσέγγισης. «*Ας μεταμορφωθούμε. Ας γίνει η κάθε μία 100 κορίτσια 15 ή 16 ετών*», είπε η Τάντρι. Η Αράτι έγενεψε καταφατικά. Τώρα ο Βούδας προχωρούσε περικυκλωμένος από ένα πλήθος κοριτσιών που μοιράζονταν τις 23 κινήσεις της θηλυκής αποπλάνησης. «*Θέλουμε να σε προσκυνήσουμε, ω ευτυχισμένο πλάσμα*». Το δάσος πλημμύρισε λόγια. Ο Βούδας συνέχισε να περπατά ατάραχος. Λίγο αργότερα, τα κορίτσια, αποκαμωμένα από τις άκαρπες προσπάθειές τους, σταμάτησαν να τον ενοχλούν. Επιτέλους, ο Βούδας μπόρεσε να καθίσει κάτω από ένα δέντρο.